

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2023 — Multiórticas κατά EUIPO — Nike Innovate (Απεικόνιση δύο μαύρων γεωμετρικών σχημάτων)

(Υπόθεση T-487/22) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει δύο μαύρα γεωμετρικά σχήματα – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πμό – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Δεν συντρέχει προσβολή της φήμης – Έλλειψη ομοιότητας των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 314/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Multiórticas S. Coop. (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. López Camba και A. Lyubomirova Geleva, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: E. Μαρκάκης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Nike Innovate CV (Beaverton, Όρεγκον, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα δύναμη του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 2ας Ιουνίου 2022 (υπόθεση R 1762/2021-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Multiórticas S. Coop. και το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 368 της 26.9.2022.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2023 — Zalando κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-348/23)

(2023/C 314/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zalando SE (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Briske, K. Ewald, L. Schneider και J. Trouet, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2023, C(2023) 2727 final.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Υπέρβαση των ορίων του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2065⁽¹⁾ (πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες, στο εξής: ΠΨΥ) και νομικώς εσφαλμένη εφαρμογή της ΠΨΥ

Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η ΠΨΥ δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση της, δεδομένου ότι η ίδια δεν συνιστά ούτε ενδιάμεση υπηρεσία και, ως εκ τούτου, ούτε υπηρεσία φιλοξενίας ούτε επιγραμμική πλατφόρμα υπό την έννοια της ΠΨΥ. Ελλείπει το εκ των ων ουκ άνευ στοιχείο της διαδόσεως περιεχομένων από τρίτους. Η προσφεύγουσα διαθέτει δια της πώλησεως των ειδών της ίδια περιεχόμενα και έχει ιδιοποιηθεί καθ' ολοκληρίαν τα περιεχόμενα των συνεργατών της μέσω μιας αυστηρής διαδικασίας συμμετοχής.

Ακόμη και εάν ένα τμήμα της υπηρεσίας χαρακτηριστεί ως επιγραμμική πλατφόρμα, το τμήμα αυτό δεν συγκεντρώνει αριθμό μέσω μηνιαίων ενεργών αποδεκτών της υπηρεσίας ίσο ή υψηλότερο από 45 εκατομμύρια. Η καθής δεν λαμβάνει υπόψη τον υβριδικό χαρακτήρα της υπηρεσίας: δεν εκτίθενται αυτομάτως όλοι οι χρήστες της υπηρεσίας σε περιεχόμενα τα οποία διατίθενται από τρίτους, αλλά απαιτείται μια ακριβής διαφοροποίηση.

Η καθής ερείδεται επί εσφαλμένων κριτηρίων, όπως είναι φερ' ειπείν η αδυναμία προσδιορισμού του προσφέροντος. Παρ'όρα ότι τούτο δεν αποτελεί αποφασιστικής σημασίας κριτήριο, αλλά τουναντίον, στο πλαίσιο εκτιμήσεως υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, στηρίζει την παραδοχή περί υπάρξεως ίδιου περιεχομένου.

2. Δεύτερος λόγος: αοριστία του άρθρου 33, παράγραφος 1, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 24, παράγραφος 2, ΠΨΥ

Οι διατάξεις περί υπολογισμού του κατώτερου ορίου είναι υπερβολικά ασαφείς και παραβιάζουν την αρχή του σαφούς γράμματος του εφαρμοστέου νόμου η οποία ισχύει στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης. Το άρθρο 33, παράγραφος 1, της ΠΨΥ δεν αποτελεί επομένως νομική βάση σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης. Η αιτιολογική σκέψη (77) της ΠΨΥ είναι ανεπαρκής, λόγω της νομικής φύσεως και του κατακερματισμένου περιεχομένου της, για τον προσδιορισμό της μεθόδου υπολογισμού, διότι αφήνει αρρύθμιστα σημαντικά ζητήματα. Ορίζεται μόνον το ποιος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της, αλλά όχι με ποιον τρόπο. Τα κριτήρια δεν μπορούν εν τελευταία αναλύσει να προσδιορισθούν επαρκώς άνευ της εκδόσεως κατ' εξουσιοδότηση πράξεως. Η ανεπάρκεια καθίσταται σαφής δια της αντιπαραβολής με τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/1925⁽²⁾ (Πράξη για τις Ψηφιακές Αγορές): ο συγκεκριμένος κανονισμός εκκινεί εν μέρει από το ίδιο κατώτερο όριο, πλην όμως διευρύνει κριτήρια υπολογισμού και μάλιστα τα παραθέτει σε χωριστό παράρτημα. Εντούτοις, απουσιάζουν και σε αυτόν επαρκώς συγκεκριμένες διατάξεις περί υπολογισμού.

3. Τρίτος λόγος: Παραβίαση της γενικής αρχής της ισότητας

Η αοριστία της μεθόδου υπολογισμού αντιβαίνει στο άρθρο 2, πρώτη περίοδος, ΣΕΕ, και στο άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι τούτο οδηγεί (στην πράξη) σε διαφοροποίηση μεταξύ των προσφερόντων επιγραμμικές πλατφόρμες. Οι προσφέροντες καλύπτουν με μη εναρμονισμένες και αδιαφανείς μεθόδους τα κενά τα οποία προκύπτουν από το γεγονός ότι η ιχνηλάτηση μεμονωμένων χρηστών απαγορεύεται. Ταυτοχρόνως δεν προβλέπει η ΠΨΥ υποχρεωτικό έλεγχο όλων των μεθόδων υπολογισμού, αλλά μόνον ελέγχους ad hoc. Τοιουτοτρόπως, δεν δημιουργείται ένα *level playing field* για τους ανταγωνιστές παρόχους υπηρεσιών. Περαιτέρω, παραβιάζει η ΠΨΥ την αρχή της ισότητας, καθότι ισχύει ένα γενικό κατώτατο όριο για όλες τις επιγραμμικές πλατφόρμες, ανεξαρτήτως των κριτηρίων τα οποία στηρίζονται στον κίνδυνο των εκάστοτε υπηρεσιών.

4. Τέταρτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Η εφαρμογή της ΠΨΥ συνιστά δυσανάλογη επέμβαση στις θεμελιώδεις ελευθερίες και τα δικαιώματα της προσφεύγουσας και παραβιάζει, ως εκ τούτου, την αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ. Αφενός, το γενικό κατώτατο όριο είναι απρόσφορο, αφετέρου, η επιβολή περαιτέρω υποχρεώσεων δεν είναι πλέον αναγκαία για την προσφεύγουσα, καθότι το ηλεκτρονικό εμπόριο είναι ήδη (υπερ)ρυθμισμένο.

5. Πέμπτος λόγος: Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

Η καθής παρέβη με την απόφασή της την υποχρέωση αιτιολόγησης του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα να μην είναι κατανοητή για την προσφεύγουσα ως αποδέκτρια. Απουσιάζει οποιαδήποτε υπαγωγή στον ορισμό της υπηρεσίας φιλοξενίας του άρθρου 3, στοιχείο ζ', σημείο iii, της ΠΨΥ, μολονότι τούτο είναι αποφασιστικής σημασίας για την εφαρμογή του άρθρου 33 της ΠΨΥ.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2022, σχετικά με την ενιαία αγορά ψηφιακών υπηρεσιών και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/31/ΕΚ (πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες) (ΕΕ 2022, L 277, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2022/1925 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, σχετικά με διεκδικήσιμες και δίκαιες αγορές στον ψηφιακό τομέα και για την τροποποίηση των οδηγιών (ΕΕ) 2019/1937 και (ΕΕ) 2020/1828 (Πράξη για τις Ψηφιακές Αγορές) (ΕΕ 2022, L 265, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Ιουλίου 2023 — Hypo Vorarlberg Bank κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-369/23)

(2023/C 314/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Αυστρία) (εκπρόσωποι: G. Eisenberger, A. Brenneis και J. Holzmann, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 2ας Μαΐου 2023, για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2023 (SRB/ES/2023/23) συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων της, τουλάχιστον κατά το μέρος που η προσβαλλομένη απόφαση αφορά την προσφεύγουσα, καθώς και
- να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 102 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ (¹), των άρθρων 69 και 70, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 (²), των άρθρων 3 και 4, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 (³) καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας λόγω εσφαλμένου καθορισμού του επιπέδου-στόχου, καθόσον το καθού καθόρισε, σε αντίθεση προς το νομικό πλαίσιο της Ένωσης, ένα υπερβολικά υψηλό επίπεδο-στόχο.